

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoE/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724201784
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6724201784.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci výkonu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov - otec dieťaťa ako oprávnený: C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XXX, F., zastúpený splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária ABELOVSKÝ - PETRUŇO, s.r.o., so sídlom Tehelná 189, Zvolen, IČO: 56 542 623 a matka dieťaťa ako povinná: G. H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, G., zastúpená splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Martina Slosiariková, s. r. o., so sídlom Topoľová 33, Banská Bystrica, IČO: 54 830 591, o odvolaní matky dieťaťa ako povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 9Em/2/2024-322 zo dňa 11. marca 2025, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu **zrušuje** a vec **vracia** okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) uznesením č. k. 9Em/2/2024-322 zo dňa 11. marca 2025 rozhodol tak, že:

Súd nariaďuje výkon rozhodnutia, a to rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/117/2023-112 zo dňa 19.06.2023 v časti výroku VII. - informačnej povinnosti matky a uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/28/2024-57 zo dňa 02.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 14CoP/111/2024 zo 24.06.2024 v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletou.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 15.04.2024 bol súdu doručený návrh oprávneného (ďalej len „otec“) na výkon rozhodnutia, a to rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/117/2023-112 zo dňa 19.06.2023, právoplatného dňa 04.08.2023 a vykonateľného dňa 19.07.2023, a to vo výrokoch V., VI. a VII., ktorým súd upravil styk otca s maloletou a informačnú povinnosť matky o záležitostiach maloletej nasledovne: „V. Otec maloletej C. D. B., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený stykať sa s maloletou A. B., nar. XX.XX.XXXX v sobotu v každom kalendárnom týždni v čase o 18.00 hod. SEČ v trvaní 15 minút prostriedkami elektronickej komunikácie určenými na prenos obrazu i zvuku s tým, že matka je povinná maloletú A. v určenom čase riadne pripraviť na styk s otcom realizovaný prostriedkami elektronickej komunikácie určenými na prenos obrazu i zvuku. VI. Otec maloletej C. D. B., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený stykať sa s maloletou A. B., nar. XX.XX.XXXX v nedeľu v každom kalendárnom týždni v čase o 18.00 hod. SEČ v trvaní 15 minút prostriedkami elektronickej komunikácie určenými na prenos obrazu i zvuku s tým, že matka je povinná maloletú A. v určenom čase riadne pripraviť na styk s otcom realizovaný prostriedkami elektronickej komunikácie určenými na prenos obrazu i zvuku. VII. Matka maloletej H. B., nar. XX.XX.XXXX je povinná písomne informovať zaslaním správy na e-mailovú adresu: XXXXXXXXXXX@XXXXX.XXX, otca maloletej o zdravotnom stave maloletej A., jej záujmoch a o všetkých ďalších podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletej A., a to vždy k poslednému dňu toho ktorého kalendárneho mesiaca“.

1.2 Podaním doručeným súdu dňa 15.08.2024 otec zmenil návrh s odôvodnením, že došlo k zmene rozhodnutia o úprave výkonu práv a povinností k maloletému dieťaťu, a to na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14CoP/111/2024 zo dňa 24.06.2024 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/28/2024-57 zo dňa 02.05.2024 vo výrokoch V. a VI. rozsudku č. k. 10P/117/2023-112 zo dňa 19.06.2023 o úprave styku otca s maloletou. Žiadal preto, aby súd nariadil výkon rozhodnutia podľa rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/117/2023-112 zo dňa 19.06.2023 vo výroku VII. a podľa uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14CoP/111/2024 zo dňa 24.06.2024 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/28/2024-57 zo dňa 02.05.2024 v tomto znení: „VII. Matka maloletej H. B., nar. XX.XX.XXXX je povinná písomne informovať zaslaním správy na e-mailovú adresu: XXXXXXXXXXX@XXXXX.XXX, otca maloletej o zdravotnom stave maloletej A., jej záujmoch a o všetkých ďalších podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletej A., a to vždy k poslednému dňu toho ktorého kalendárneho mesiaca. Uznesenie Okresného súdu Zvolen, č. k. 10P/28/2024-57 zo dňa 02. mája 2024 vo výroku I., ktorým sa dočasne upravuje styk otca C. D. B., nar. XX.XX.XXXX s maloletou dcérou A. B., nar. XX.XX.XXXX, mení tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou v nasledovnom rozsahu: - každý nepárny kalendárny týždeň v piatok od 16:00 hod. do 19:00 hod., v sobotu od 15:00 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu od 15:00 hod. do 19:00 hod., každý párný týždeň v kalendárnom roku v utorok od 16:00 hod. do 18:00 hod., pričom v časovom období do 2. septembra 2024 bude styk otca s maloletou prebiehať za prítomnosti matky a od 3. septembra 2024 bude styk prebiehať bez prítomnosti matky s tým, že matka je povinná maloletú v určenom čase riadne pripravenú odovzdať otcovi pred aktuálnym bydliskom matky a otec je povinný v určenom čase maloletú na tom istom mieste matke odovzdať.“

1.3 V predmetnej veci mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/117/2023-112 zo dňa 19.06.2023, právoplatným dňa 04.08.2023 vo výroku VII. súd upravil informačnú povinnosť matky maloletej a uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/28/2024-57 zo dňa 02.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14CoP/111/2024 zo dňa 24.06.2024, právoplatným dňa 06.07.2024 upravil styk otca s maloletou tak, ako je uvedené vyššie. V súlade s ust. § 390 ods. 2 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“ pokračoval v konaní o výkon rozhodnutia na základe zmeneného rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou, nakoľko je to možné, vzhľadom na povahu zmeny, keďže doterajšie konanie je dostatočným podkladom aj pre výkon nového exekučného titulu a otec s tým súhlasil (keďže sám navrhol pokračovať v konaní na základe zmeneného exekučného titulu).

1.4 Z vyjadrení otca a povinnej (ďalej len „matky“) vyplynulo, že styk otca s maloletou sa v zásade realizuje, avšak nie vždy striktné v zmysle rozhodnutia súdu, pričom uvádzané dôvody, pre ktoré sa styk nerealizoval vôbec alebo v stanovenom rozsahu a načas, boli tak na strane otca, kedy právo na styk nevyužil pre prekážku na jeho strane alebo na strane matky a maloletej. Každý z rodičov popisuje priebeh realizácie styku otca s maloletou zo svojho pohľadu a obviňuje druhého rodiča z nedodržovania rozhodnutia súdu a poukazuje na nevhodné správanie druhého rodiča. Z predložených videozáznamov o priebehu realizácie styku mal súd preukázané, že medzi rodičmi dochádza pri odovzdávaní maloletej, ako aj počas priebehu styku k výrazným konfliktom, obidvaja rodičia si priebeh styku nahrávajú na mobilný telefón (matka tiež na kameru nainštalovanú v jej byte) a najmä matka na výzvu otca nechce upustiť od tohto konania. Taktiež obidvaja rodičia pri realizácii privolávajú policajnú hliadku, čo narúša priebeh realizácie styku. Takéto nevhodné správanie rodičov nie je v najlepšom záujme maloletej, ktorá vníma tento výrazný rodičovský konflikt, čo môže mať nepochybne negatívny vplyv na jej zdravý psychický a fyzický vývoj. Hoci sú vzťahy medzi rodičmi maloletej extrémne zlé a komunikácia medzi rodičmi je konfliktná, nesmie byť na úkor záujmu maloletej. Súd mal za to, že rodičia by mali svoje záujmy podriadiť najlepšiemu záujmu maloletej, a tak matka, ako aj otec, by pri preberaní a odovzdávaní maloletej mali pristupovať zodpovedne, čo najviac prispeje k psychickej pohode a nerušenému vývoju ich maloletého dieťaťa. Napriek tomu, že rodičia boli poučení nielen súdom v súdnych konaniach, ale aj ÚPSVaR na potrebu zlepšiť vzájomnú komunikáciu a pokúsiť sa prekonať vzájomný rodičovský konflikt v záujme maloletého dieťaťa a rešpektovať sa navzájom v roli rodiča, ako aj rešpektovať právo dieťaťa na plnohodnotnú starostlivosť obidvoch rodičov, vyplývajúcu nielen zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ale aj z Dohovoru o právach dieťaťa, súd vnímal, že rodičia naďalej v sebe živia potrebu stupňovať už dosť výrazný rodičovský konflikt. Mal za to, že si dostatočne neuvedomujú, že najlepším záujmom maloletej je žiť v harmonickom prostredí, aby jej rodičia vytvárali bezpečné zázemie a priaznivé podmienky pre jej zdravý psychický a fyzický vývoj aj napriek tomu, že sa ich vzťah rozpadol a naďalej medzi nimi pretrváva rodičovský konflikt. Súd zároveň vnímal, že matka svojím postojom a správaním nevytvára vhodné podmienky na to, aby mohol otec maloletej plnohodnotne využívať svoje rodičovské práva. Dospel tak k záveru, že je potrebný zásah zo strany

súdu a je nevyhnutné a v najlepšom záujme maloletej, aby bola rodičom poskytnutá odborná pomoc prostredníctvom sociálneho, psychologického alebo iného odborného poradenstva.

1.5 Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam vyplývajúcim z návrhu, priložených dôkazov a vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení (§ 370 ods. 1, § 373, § 376 ods. 1, 2, § 377 ods. 1, § 390 ods. 2 CMP, čl. 3 ods. 1, čl. 9 ods. 3, čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa), súd nariadil výkon rozhodnutia vo veci styku otca s maloletou, keďže je nepochybné, že styk otca s maloletou (najmä odovzdávanie a preberanie maloletej) nie je realizovaný úplne v zmysle rozhodnutia súdu a najmä v súlade s najlepším záujmom maloletej.

1.6 Nariadil tiež výkon rozhodnutia, ktorým bola uložená matke maloletej povinnosť informovať otca o zdravotnom stave maloletej, jej záujmoch a o všetkých ďalších podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletej, nakoľko dospel k záveru, že doterajšia forma, akou si matka plní informačnú povinnosť, nie je dostačujúca, je príliš strohá a nezodpovedá požiadavke riadneho informovania a poskytovania podstatných informácií týkajúcich sa maloletej, ktoré by rodičovi, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, poskytované mali byť. Matka už v minulosti porušila túto povinnosť, keď otca vopred neinformovala o takej podstatnej skutočnosti, akou je zmena bydliska maloletej, zmena lekára alebo prihlásenie maloletej do predškolského zariadenia, čím o záležitostiach maloletej rozhodovala samostatne, bez vedomia otca.

1.7 Súd preto rozhodol o nariadení výkonu rozhodnutia, nakoľko až po nariadení je možné, aby pristúpil k ďalším zákonným možnostiam a nástrojom, ktoré by mali viesť rodičov najmä k zlepšeniu vzájomnej komunikácie, vzájomnej akceptácii druhého rodiča a tým následne k zlepšeniu výkonu ich rodičovských práv a povinností k maloletej a nakoniec k dodržiavaniu súdneho rozhodnutia. V ďalšom priebehu konania bude postupovať v súlade s ust. 374 ods. 1 a § 378 a nasl. CMP a vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška MS SR č. 207/2016 Z. z.“).

2. Proti uzneseniu okresného súdu podala matka prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie zo dňa 02.04.2025.

2.1 V odvolaní uviedla, že sa s rozhodnutím súdu nestotožňuje majúc za to, že súd nepostupoval v súlade s vyhláškou MS SR č. 207/2016 Z. z. a bez legislatívneho podkladu pristúpil k vydaniu napadnutého rozhodnutia. Poukázala na to, že v zmysle citovanej vyhlášky má konanie o výkon rozhodnutia tri fázy. Prvou je fáza zisťovania, druhou je fáza po nariadení výkonu rozhodnutia uznesením a treťou je samotný výkon rozhodnutia. Fáza zisťovania je upravená v § 3 až 5 citovanej vyhlášky. V prvom rade súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu, zisťuje informácie o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a preveruje dôvody nepodrobenia sa rozhodnutiu. Len ak zistí, že povinný sa nepodrobuje rozhodnutiu a zároveň nezistí ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré nie je možné výkon rozhodnutia uskutočniť, súd uznesením nariadi výkon rozhodnutia. V danom prípade však súd preskočil prvú fázu konania o výkon rozhodnutia (zisťovanie) resp. ak nejaké čiastočné zisťovanie prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava bolo vykonané, tak nebolo úradom zistené, že by sa matka nepodrobovala rozhodnutiu, čo súd sám konštatuje v napadnutom uznesení. Podľa matky súdu nič nebránilo, aby vo veci za účelom zistenia existencie ospravedlniteľných dôvodov nariadil pojednávanie, keďže z predložených dôkazov vyplynulo, že ona styk otcovi umožňuje a poskytuje mu informácie o maloletom dieťaťi tak, ako jej ukladá súdne rozhodnutie.

2.2 K odôvodneniu napadnutého uznesenia považovala za potrebné uviesť, že vôbec sa nestalo, že by ona dieťa na styk v čas určený súdnym rozhodnutím nepripravila. Konfliktné správanie z jej strany neexistuje. Toto je výmyslom otca. Bola názoru, že rodičovský konflikt nie je obojstranný, ale všetky konflikty boli a sú vyvolávané výhradne otcom, ktorý na ňu útočí verbálne aj fyzicky, avšak ona sa žiadnych útokov na otca nedopúšťa. Ďalej matka uviedla, že otec ju ohovára, vymýšľa na ňu nepravdivé vyjadrenia a obvinenia, ktoré používa na všetkých inštitúciách. V doterajších súdnych konaniach boli dôkazmi predloženými ňou mnohokrát preukázané úmyselné nepravdivé vyjadrenia otca, ktoré použil aj v tomto konaní o výkon rozhodnutia. So záverom súdu, že svojim postojom a správaním nevytvára otcovi vhodné podmienky na plnohodnotné využívanie jeho rodičovských práv sa nestotožňuje. Naopak pripravuje dieťa zodpovedne na každý styk s otcom nielen materiálne, ale aj psychicky. Styk zrušila z dôvodov na svojej strane presne jedenkrát od právoplatnosti daného rozhodnutia, z dôvodu svojej účasti a účasti dieťaťa na svadbe mimo bydliska. Uvedenú skutočnosť otcovi v dostatočnom predstihu oznámila a ponúkla viacero vhodných náhradných termínov a náhradný styk sa aj realizoval. Jedenkrát bol styk zrušený z dôvodu vystresovania dieťaťa otcom a starou matkou. Styky rušené otcom sú tak početné, že pri povinnosti matky odovzdávať dieťa na 8 riadnych stykov s otcom alebo starou matkou za 14 dní nezostáva žiadny priestor na ponúkanie ešte aj ďalších náhradných termínov. Ona, okrem používania bezpečnostnej kamery snímajúcej vchod do obydlija, začala používať nahrávanie situácií

s otcom na mobilný telefón alebo telovú minikameru od chvíle, kedy počas styku otca s maloletou prebiehajúceho podľa rozhodnutia súdu za jej prítomnosti začal ju už aj fyzicky napádať. Fyzické napádanie malo za dôsledok to, že z dôvodu obavy o svoju bezpečnosť bola donútená upustiť od svojich ďalších účasti na stykoch, hoci podľa rozhodnutia súdu mala byť na stykoch prítomná. Ďalej matka uviedla, že počas stykov v čase realizácie adaptačného obdobia za jej prítomnosti sa malo jednať o prechodné obdobie, ktoré však súd neohraničil počtom takýchto stykov, ale časovým obdobím niekoľkých týždňov, ktoré otec preklenul tým, že v uvedenom období na styky z podstatnej časti nechodil, alebo ak styk realizoval, tak útočil na ňu takým spôsobom, aby dosiahol jej neprítomnosť na styku. Z videozáznamov nachádzajúcich sa v spise ku dňu vydania napadnutého uznesenia je podľa nej zrejmé, že dieťa má ona pripravené k odovzdaniu vždy načas. Uviedla tiež, že otec ani rozsah styku upravený súčasne platným neodkladným opatrením nevyužíva. Od septembra 2024, odkedy v zmysle neodkladného opatrenia sa mal realizovať kontakt dieťaťa s otcom bez prítomnosti matky z 58 termínov stykov pripadajúcich otcovi ku dňu 26.03.2025 tento zrušil 25 stykov, 4x sa styk otca nere realizoval z dôvodu ochorenia dieťaťa, čo mu bolo oznámené ihneď po zistení ochorenia maloletej a boli mu predložené lekárske potvrdenia. Ako dôkaz predložila tabuľku stykov otca a starej matky. V danom prípade teda z jej strany nedochádza k porušovaniu žiadneho súdneho rozhodnutia upravujúceho jej povinnosť v súvislosti so stykom otca s maloletým dieťaťom a plnením si jej informačnej povinnosti. Otcovi styk s dieťaťom umožňuje, dieťa je na styk riadne pripravené, nijakým spôsobom v styku nebráni. Matka tiež uviedla, že maloletá žije v spoločnej domácnosti s matkou a jej partnerom J. J. na adrese F. XX, G. v prenajatom 4-izbovom byte, v ktorom má svoju vlastnú izbu, pričom sociálnym šetrením domácnosti matky neboli zistené žiadne nedostatky. Odovzdávanie a preberanie dieťaťa na styk s otcom prebieha pred jej bydliskom na uvedenej adrese, pričom ona dieťa otcovi vždy v dňoch realizácie styku odovzdala a následne po ukončení styku i prevzala.

2.3 Rovnako si riadne plní svoju informačnú povinnosť uloženú jej súdnym rozhodnutím. V rámci tohto konania predložila o tom i relevantné dôkazy - emaily adresované otcovi. Informácie zasiela o všetkých podstatných veciach a záľubách dieťaťa. Keďže dieťa má počas 14-tich dní realizovať kontakt s otcom a starou matkou počas 8 stykov, neostáva mu priestor na žiadne krúžky alebo inú záujmovú činnosť. Vždy v lehote stanovenej súdom otcovi zasiela podstatné informácie o maloletom dieťati. Vymenuje lekárske vyšetrenia, ktoré dieťa absolvuje, ktoré otcovi i zašle a takisto podá informácie o záujmoch maloletej, prípadne mu podá i ďalšie informácie. Podľa matky žiadnym súdnym rozhodnutím nie je upravená formulácia, resp. znenie, ako má ona otcovi informácie podávať. Svoju formuláciu považovala za dostatočnú, keďže otec sa inej formulácie voči nej nedomáhal. Pokiaľ otec žiadal o ďalšie informácie, tieto mu boli poskytnuté. Podstatný je obsah predmetného oznámenia, t. j., či matka poskytla informácie o maloletej, čo sa aj každý mesiac deje. Napokon v napadnutom uznesení súd ani neuvádza, v čom konkrétne sa mu javí jej informačná povinnosť ako strohá, resp. v čom pochybila. Uvedené spôsobuje aj nezrozumiteľnosť a zmätočnosť súdneho rozhodnutia. Pokiaľ je v živote dieťaťa dodržiavaný opakovane ten istý režim dieťaťa vrátane návštevy krúžkov, objektívne nie je možné podávať otcovi ďalšie informácie. Maloletá nemá dlhodobo vážne zhoršený zdravotný stav. Nie je pravdivé, že by matka otca neinformovala o zmene bydliska a ošetrojúceho pediatra, prípadne návštevy detského zariadenia, ako to uvádza súd v napadnutom uznesení. Túto povinnosť si splnila e-mailom zo dňa 23.11.2023, v deň presťahovania na novú adresu a ešte pred koncom príslušného mesiaca.

2.4 Podľa matky súdom upravený styk otca s maloletou sa realizuje (pokiaľ ho nezruší sám otec alebo maloleté dieťa nie je choré) a nie je dôvod, aby konanie o výkon rozhodnutia pokračovalo. Súd ani na jednom mieste napadnutého rozhodnutia nevyhodnotil, či pre nere realizáciu styku existovali ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré nebol realizovaný styk otca s maloletou, resp. ako tieto tvrdené dôvody matkou vyhodnotil. Zo skutkového deja a z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by rozhodnutie nebolo z jej strany plnené. Dôvody na vydanie odvolaním napadnutého rozhodnutia nikdy neexistovali. V každom prípade dochádza dlhodobo k dobrovoľnému plneniu povinností matky v zmysle súdneho rozhodnutia, a teda dôvody, pre ktoré bolo napadnuté uznesenie vydané, zanikli. Matka navrhla preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. d/ CSP) a konanie o výkon rozhodnutia (§ 390 ods. 1 písm. e/ CMP) zastaviť.

3. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

4. Otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 29.04.2025 žiadal odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ potvrdiť uznesenie okresného súdu a zároveň zaviazať matku k povinnosti nahradiť mu trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

4.1 V bode II. uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, zákonné a spravodlivé. Zdôraznil, že matka si nedôsledne plní povinnosti uložené jej rozhodnutím súdu. Svojim neprístojným správaním mu styk s maloletou buď sťažuje alebo úplne odopiera. V prípade, ak sa jeho styk realizuje bez prítomnosti matky, tento prebieha bez problémov. Matka však vytvára nepríjemné a stresové situácie pri prevzatí a odovzdaní maloletej, keďže mu neodovzdá maloletú, ale túto prevažne postaví do stredu chodby pred vchodové dvere, kľakne si ku nej a hovorí jej: „no, choď k otcovi, aha, nechceš, vidíš, nechce ísť k tebe“. Maloletá tak stojí zmätene uprostred chodby, pričom z jednej strany počúva slová matky a z druhej strany jeho slová, aby ku nemu prišla. Dodal, že do bytu matky nemôže vstúpiť ani na prah dverí, nakoľko matka sa v takom prípade okamžite začne správať nepríčetne, vyhadzuje ho a teda nemá akým spôsobom maloletú z bytu prevziať. Zdôraznil pritom, že v dôsledku súčasnej úpravy nariadenej neodkladným opatrením je maloletá nútená túto stresovú situáciu prežiť počas víkendu až osemkrát, keďže matka toto svoje maximálne nevhodné správanie pravidelne opakuje. Ako dôkaz označil video dokumentáciu založenú v spise. Otec súčasne uviedol, že matka si ho pri každom odovzdaní a prevzatí maloletej bez jeho súhlasu nahráva na mobilný telefón, čím tiež narúša pokojný priebeh jeho styku. Mal za to, že neadekvátne správanie matky pri prevzatí a odovzdaní maloletej potvrdzuje, že konanie o výkon rozhodnutia je dôvodné. Zmyslom konania o výkon rozhodnutia je totiž nastoliť stav, aby sa súdne rozhodnutie týkajúce sa maloletého dieťaťa v praxi dôsledne rešpektovalo, čo bez zasiahnutia súdu nie je v súčasnej dobe možné.

4.2 V bode III. otec uviedol, že pokiaľ ide o informovanie o zdravotnom stave maloletej, jej záujmoch a o všetkých ďalších podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletej, v plnom rozsahu sa stotožňuje s názorom súdu, že ani túto povinnosť si matka dôsledne neplní. Konštatovanie tej istej vety v e-mailovej správe je podľa jeho názoru absolútne nedostatočné. Pokiaľ sa matka v odvolaní pýta, ako má formulovať znenie informačnej správy, je smutné, že táto považuje skopírovanie jednej vety v znení: „zdravím, lekári v prílohe“ za náležité informovanie. V prípade, ak by matka mala skutočný záujem informovať ho o živote dcéry, informačná správa by s istotou neobsahovala iba jednu strohú vetu, ale podrobnejší popis jej aktivít počas mesiaca so zaslaním fotografií či videí ich dcéry, aby videl a tešil sa z toho ako rastie a ako je spokojná. Spôsob vyjadrovania sa matky však svedčí o tom, že táto nemá absolútne žiadny záujem náležite ho informovať o zdravotnom stave maloletej, jej záujmoch a o všetkých ďalších podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletej.

5. Matka ani kolízny opatrovník na vyjadrenie otca písomne nereagovali.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP), účastníkom konania v ktorého neprospech rozhodnutie bolo vydané (§ 359, § 7, § 372 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2 CSP, § 377 ods. 2 CMP) preskúmal uznesenie okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 2 a contrario CSP) uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/, § 391 ods. 1 CSP).

7. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu konanie bolo začaté návrhom otca - oprávneného na výkon rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa a to rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/17/2023-112 zo dňa 19.06.2023, právoplatného dňa 04.08.2023 a vykonateľného dňa 19.07.2023 a to vo výrokoch V., VI. a VII., ktorým súd upravil styk otca s maloletou a informačnú povinnosť matky o záležitostiach maloletej nakoľko matka si povinnosti riadne neplní. V priebehu konania otec zmenil návrh s odôvodnením, že došlo k zmene rozhodnutia o úprave výkonu práv a povinností k maloletému dieťaťu a to na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/28/2024-57 zo dňa 02.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 14CoP/111/2024 zo dňa 24.06.2024 tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou v nasledovnom rozsahu - každý nepárny kalendárny týždeň v piatok od 16:00 hod. do 19:00 hod., v sobotu od 15:00 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu od 15:00 hod. do 19:00 hod., každý párny týždeň v kalendárnom roku v utorok od 16:00 hod. do 18:00 hod., pričom v časovom období do 2. septembra 2024 bude styk otca s maloletou prebiehať za prítomnosti matky a od 3. septembra 2024 bude styk prebiehať bez prítomnosti matky s tým, že matka je povinná maloletú v určenom čase riadne pripravenú odovzdať otcovi pred aktuálnym bydliskom matky a otec je povinný v určenom čase maloletú na tom istom mieste matke odovzdať. Týmto sa dočasne mení rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 19.06.2023 č. k. 10P/117/2023-112, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.08.2023 (okrem výroku ohľadne vyživovacej povinnosti otca voči maloletej), v časti úpravy styku otca s maloletou.

8. Okresný súd na základe zmeny návrhu otca napadnutým uznesením nariadil výkon rozhodnutia a to rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/117/2023-112 zo dňa 19.06.2023 v časti výroku VII. - informačnej povinnosti matky a uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/28/2024-57 zo dňa 02.05.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 14CoP/111/2024 zo dňa 24.06.2024 v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletou. V predmetnej veci po oboznámení sa s vyjadreniami otca a matky konštatoval, že styk otca s maloletou sa v zásade realizuje, avšak nie vždy striktnie v zmysle rozhodnutia súdu, pričom uvádzané dôvody, pre ktoré sa styk nerealizoval vôbec alebo v stanovenom rozsahu a načas boli tak na strane otca, kedy právo na styk nevyužil pre prekážku na jeho strane alebo na strane matky a maloletej. Každý z rodičov popisuje priebeh realizácie styku otca s maloletou zo svojho pohľadu a obviňuje druhého rodiča z nedodržovania rozhodnutia súdu a poukazuje na nevhodné správanie druhého rodiča. Z predložených videozáznamov o priebehu realizácie styku mal súd preukázané, že medzi rodičmi dochádza pri odovzdávaní maloletej, ako aj počas priebehu styku k výrazným konfliktom. Nariadil tiež výkon rozhodnutia, ktorým bola uložená matke maloletej povinnosť informovania otca o zdravotnom stave maloletej, jej záujmoch a o všetkých ďalších podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletej, nakoľko dospel k záveru, že doterajšia forma, akou si matka plní informačnú povinnosť, nie je dostačujúca, je príliš strohá a nezodpovedá požiadavke riadneho informovania a poskytovania podstatných informácií týkajúcich sa maloletej, ktoré by rodičovi, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, poskytované mali byť.

9. Matka v odvolaní namietala, že súd nezisťoval v zmysle § 3 a § 5 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z. z. či sa podrobuje rozhodnutiu a dôvody nepodrobena sa. Za účelom zistenia existencie ospravedlniteľných dôvodov súdu podľa nej nič nebránilo nariadiť pojednávanie. Mala za to, že si plní svoju povinnosť uloženú jej vykonateľným rozhodnutím. Otcovi styk s dieťaťom umožňuje, dieťa je na styk riadne pripravené, nijakým spôsobom v styku nebráni. Riadne si plní i svoju informačnú povinnosť. Svoju formuláciu informácie považovala za dostatočnú, keďže otec sa inej formulácie voči nej nedomáhal. Napokon súd v napadnutom uznesení ani neuvádza, v čom konkrétne sa mu javí jej informačná povinnosť ako strohá, resp. v čom pochybila. Uvedené spôsobuje nezrozumiteľnosť a zmätočnosť súdneho rozhodnutia.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že pred vydaním napadnutého uznesenia otec v zaslanom návrhu na zmenu zo dňa 31.07.2024 uviedol priebeh stretnutí s maloletou aj od právoplatnosti zmeneného rozhodnutia t. j. od 06.07.2024 do 23.07.2024. Rovnako tak aj v podaní zo dňa 03.12.2024 a to od 30.07.2024 do 12.11.2024. Otec poukazoval aj na nesplnenie informačnej povinnosti zo strany matky. K zmenenému návrhu sa vyjadrila matka podaním zo dňa 09.12.2024 s prílohami. V podaní tiež opisuje priebeh stretnutí aj od 06.07.2024 do dňa 08.12.2024. Vyjadruje sa aj k tvrdeniu otca o nesplnení informačnej povinnosti z jej strany.

11. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

12. Vychádzajúc z ust. § 376 ods. 1 CMP súd by mal začať konanie o výkon rozhodnutia len vtedy, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, teda ak súd má vedomosť o tom, že rozhodnutie nebolo dobrovoľne plnené. Uvedený postup vyplýva aj podľa § 3 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z. z., podľa ktorej súd pri podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP) alebo po začatí konania, ktoré začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu.

13. Podľa § 374 CMP súd na prejednanie veci nariadi pojednávanie (ods. 1). Pojednávanie netreba nariadiť, ak ide o výkon rozhodnutia a) o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, b) o nariadení ústavnej starostlivosti, c) o uložení výchovného opatrenia, ktorým súd nariadil maloletému pobyt v zariadení podľa osobitného predpisu, alebo d) o nariadení neodkladného opatrenia podľa § 365, § 367 ods. 2 alebo § 368 (ods. 2).

14. Zákonom č. 338/2022 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa CMP, došlo k zmene ustanovenia § 374 CMP. Táto novela nadobudla účinnosť dňa 01.01.2023, keďže nie je v prechodných ustanoveniach upravená špecifická účinnosť k tomuto ustanoveniu.

15. Zákonom č. 338/2022 Z. z. došlo k zakotveniu obligatórnej povinnosti súdu nariadiť v tomto konaní pojednávanie. Nová právna úprava upravuje povinné osobné stretnutie sudcu s účastníkmi konania na pojednávaní. Právna úprava vychádza z predpokladu, že osobné pôsobenie sudcu ako súdnej autority môže byť zárukou pre vyriešenie veci. Tým sa najmä vytvorí priestor pre zistenie, či skutočne nedochádza k plneniu povinnosti uloženej v rozhodnutí a z akých príčin, vytvorí sa priestor pre otázky sudcu voči účastníkom konania a vzájomné otázky, prípadne aj za účasti maloletého, čo vytvára predpoklad pre efektívne a priame vyriešenie veci. Súd môže osobným pôsobením v priamom kontakte viesť povinnú osobu k dobrovoľnému plneniu, pričom práve na pojednávaní má priestor oboznámiť účastníkov konania s dôsledkami neplnenia povinnosti uloženej súdom, najmä o možnosti začať ex offo konanie o zmene v úprave osobnej starostlivosti maloletého. Výsledkom pojednávania môže byť aj uloženie mediácie rodičom alebo uloženie povinnosti absolvovať psychologické poradenstvo.

16. Vykonávacie konanie v danej veci sa týka výkonu neodkladného opatrenia vo veci styku maloletej s otcom a uloženia informačnej povinnosti matke. Výnimky uvedené v § 374 ods. 2 CMP sa nevzťahujú na tento prípad (nejde o návratové konanie, nariadenie ústavnej starostlivosti, uloženie výchovného opatrenia ani neodkladné opatrenia podľa § 365, § 367 ods. 2 alebo § 368 CMP).

17. Keďže povinnosť nariadiť pojednávanie vo vykonávacom konaní je obligatórna, je toto nariadenie pojednávania žiaduce už vo fáze vykonávacieho konania, kedy súd rozhoduje, či výkon nariadi alebo nie. Jej účelom je možnosť osobného pôsobenia konajúceho sudcu pre zistenie, či skutočne nedochádza k plneniu povinností, z akých príčin, čo zabezpečuje efektívne a priame vyriešenie veci.

18. V danej veci prvostupňový súd rozhodoval už za účinnosti tejto novely bez toho, aby nariadil pojednávanie v danej veci. Týmto procesným postupom prvostupňového súdu došlo k porušeniu princípu ústnosti (čl. 8 CMP) a princípu priamosti (čl. 13), keď účastníci boli zbavení možnosti riadne uplatňovať svoje práva vo vykonávacom konaní a to aj s ohľadom na povinnosti súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie ohľadom zisťovania dôvodov, pre ktoré nedochádza k plneniu povinností a ich možnosti sa bezprostredne vyjadriť k vykonaným dôkazom. Porušením tejto obligatórnej povinnosti došlo podľa odvolacieho súdu k porušeniu práva účastníkov konania na spravodlivé konanie, ktoré vyplýva z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a v rámci právneho poriadku Slovenskej republiky z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. čl. 36 a 38 ods. 2 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky.

19. Súčasťou vyššie uvedeného práva na spravodlivé konanie je aj právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpoveď na všetky relevantné otázky a námietky účastníkov konania, pričom táto odpoveď musí vychádzať z riadne vykonaného dokazovania. Odvolací súd má za to, že uznesenie okresného súdu nespĺňa tento atribút vo vzťahu k preskúmaniu odôvodnenosti nariadenia výkonu rozhodnutia v kontexte zisťovania a posúdenia existencie či sa styk otca s maloletou podľa zmeneného návrhu neuskutočnil a to v ktoré konkrétne dni za obdobie od 06.07.2024 a z akých dôvodov. Až na základe uvedeného zistenia mohol zaujať záver či si matka plní/neplní svoju povinnosť uloženú vykonateľným súdnym rozhodnutím. Čo sa týka nesplnenia informačnej povinnosti matky, pokiaľ je podľa súdu poslaná správa strohá, tak by mal uviesť nielen to, ktorá konkrétna správa, ale aj aspoň príkladom čo by mala obsahovať podľa vykonateľného súdneho rozhodnutia.

20. Odvolací súd tak dospel k záveru, že v konaní došlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil účastníkom konania, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k závažnému porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolaciemu súdu pri rozhodovaní absentuje riadne zistený podklad vyplývajúci z nevykonaného dokazovania za súčasného porušenia povinnosti vykonať pojednávanie, ktorého dôsledkom je nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Nakoľko vyššie uvedený nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní, z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. V ďalšom konaní bude preto povinnosťou okresného súdu opätovne vec prejednať v súlade s § 374 CMP na nariadenom pojednávaní so zameraním na konkrétne dni, kedy sa mal styk podľa vykonateľného rozhodnutia uskutočniť, či sa uskutočnil a ak nie, z akých dôvodov. Rovnako aj pokiaľ ide o posúdenie matkou zaslaných správ týkajúcich sa splnenia informačnej povinnosti. Na základe riadne vykonaného dokazovania okresný súd rozhodne v konaní, pričom v odôvodnení rozhodnutia

uvedie, na základe akých dôkazov dospel k svojim záverom. Všetky relevantné skutkové okolnosti potom v rozhodnutí riadne odôvodní postupom v súlade s § 220 v spojení s § 234 ods. 2 CSP v nadväznosti na § 2 ods. 1 CMP tak, aby rozhodnutie bolo náležite odôvodnené a presvedčivé z hľadiska práva na spravodlivý proces. Pri ďalšom postupe je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) - 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).